

Vážení sportovní přátelé,

jíž podruhé se letos setkáváme zde v zrekonstruované Doosan Areně při utkání našich fotbalistů, tentokrát v rámci osmnáctého kola Gambrinus ligy. Chci věřit tomu, že i ten letošní rok bude stejně tak úspěšný jako ten loňský. Přál bych příznivcům plzeňského fotbalu a Viktorky především i v tomto roce mnoho radosti z předváděné hry a spousty pohledných fotbalových momentů.

Fotbalové jaro jsme jak jistě všichni víte zahájili v nově otevřené zrekonstruované Doosan Areně zápasem Evropské ligy, ke kterému do Plzně přijel evropský velkoklub a pravidelný účastník pohárové Evropy – Schalke 04. S favorizovaným soupeřem dokázali sehrát minimálně vyrovnanou partii. Němečtí fotbalisté museli bojovat až do samého závěru o výsledek. Škoda jen, že jsme nedokázali některou z příležitostí za stavu 1:0 proměnit v druhou branku. I tak si myslím, jsme zanechali celkem slušný dojem. Po remíze 1:1 nebudeme odjíždět do Německa bez šancí na postup. V době kdy čtete tento bulletin, je již výsledek odvetného utkání znám. Doufám, že jsme i v odvetě dokázali ve Veltins Areně, že fotbal hrát umíme, že Viktoria Plzeň patří na evropskou scénu.

VIKTORIÁN

Oficiální klubový magazín FC Viktoria Plzeň

Vydává: FC Viktoria Plzeň,

Štruncovy sady 3, 301 12 Plzeň

Šéfredaktor: Pavel Pillár

Redakce: Jaromír Pech, Jiří Zákravský,

Pavel Hochman

Fotografie: Jaromír Pech, archiv FC Viktoria Plzeň,

Pavel Hochman, Jaroslav Legner

Grafické zpracování: ARTEP reklama, spol. s r. o.

Tisk: Prima Press s. r. o.

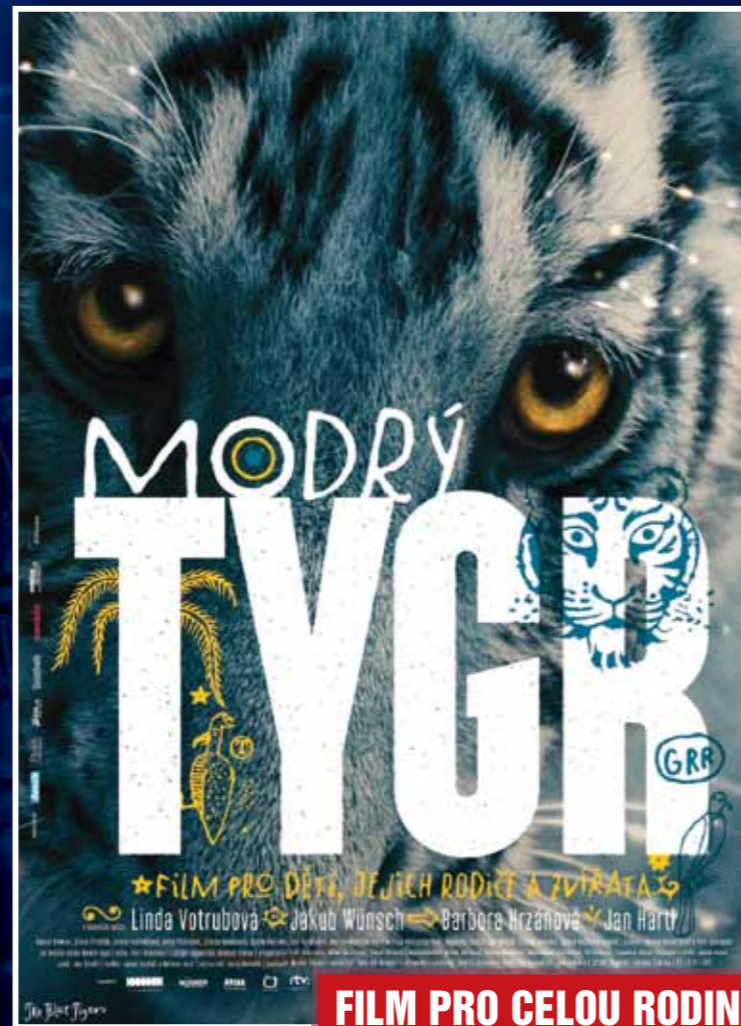
Uzávěrka čísla: 22. února 2012

Atraktivní podívanou bohatou na branky nabídlo i naše utkání v Teplicích, ve kterém jsme vstoupili do druhé části Gambrinus ligy. Utkání se hrálo oběma směry nahoru a dolů a tak trošku mi připomenulo předloňský zápas s Mladou Boleslaví. Tehdy se ale štěstěna, na rozdíl od neděle, přiklonila na stranu soupeře. Utkání, které se muselo divákům líbit, však naznačilo, že ještě musíme zapracovat na defenzivě.

Dnešní soupeř, přestože je nováčkem, si vede až doposud velice dobře, což dokazuje i mimo jiné třidvacet získaných bodů a vysoká výhra v prvním jarním utkání, kdy v malém pražském derby přehrál Viktorii Žižkov 3:0. Nám i dnes povinnost velí zvítězit a potvrdit tři body z Teplic. Závěrem Vám chci popřát před dnešním zápasem příjemnou podívanou a doufám, že to budeme my, kdo se bude po závěrečném hvizdu rozhodčího radovat ze tří bodů.

Pavel Vrba

Hlavní trenér FC Viktoria Plzeň

**FILM PRO CELOU RODINU
PREMIÉRA 23. ÚNORA**

více informací naleznete na
www.cinestar.cz

Ve šlápějích otce

Před třemi lety hrál krajský přebor a už vlastně ani nepřemýšlel o tom, že by se někdy mohl fotbalem živit. Nakonec se však prosadil ve druholigové Dukle, se kterou vzápětí slavil postup do Gambrinus ligy a po úspěšném prvoligovém půlroce odešel do Viktorie. Tak trochu kráčí ve šlápějích svého otce Jana Bergera, který nastupoval jak za Duklu, tak za plzeňský klub. Tomáš Berger věří, že se o svou šanci v týmu úřadujícího mistra popere a bude ve Viktorce platným hráčem.

Tenistou ve Švýcarsku

Do fotbalového míče začal Tomáš kopat ve Švýcarsku, kde hrál jeho otec Jan Berger, slavný fotbalista, který nastupoval také za Plzeň, pražskou Duklu a Spartu. „Bylo mi nějakých osm měsíců, když tam tatka odešel,“ vysvětluje. Nicméně ještě předtím, než si poprvé obul kopačky, vzal do ruky tenisovou raketu. „Tenis jsem začal hrát asi ve čtyřech. Tatka působil v FC Curych posledním rokem, pak si zranil záda a musel na operaci. Dohromady byl ve Švýcarsku ale asi další tři roky i v nižších soutěžích. V tu dobu byl zároveň správcem na tenisových kurtech, a tak jsem se dostal k tenisu,“ popisuje svou cestu k bílému sportu. „Fotbal jsem začal dělat v šesti letech, ale u tenisu jsem ještě zůstal. Fotbal jsem ale měl spíše jako doplňkový sport. Nastupoval jsem, protože jsme bydleli na předměstí Curychu, za FC Schlieren. Vlastně tou dobou tatka za tento klub také ještě

hrál. Já kopal za žáčky a on třetí nejvyšší švýcarskou soutěž,“ vzpomíná na své první fotbalové krůčky. „Úplně v začátcích na malém hřišti jsem hrál útočníka. Poté, když jsme se už přesunuli na hřiště klasické, jsem se stáhnul do středu zálohy,“ nemusí dlouho přemýšlet o tom, na jakých pozicích nastupoval. Když bylo Tomášovi třináct let, vrátil se s rodiči do Česka. „Ještě rok jsem zůstal u tenisu, ale pak už jsem se na něj vykašlal a věnoval se naplno fotbalu. Myslím si, že kdybychom tenkrát zůstali ve Švýcarsku, asi bych stále tenis hrál. Tady se ale tenis dělal trochu jinak, mě to přestalo bavit a dal jsem přednost fotbalu,“ vypráví, z jakého důvodu se rozhodl pověsit svou tenisovou raketu na pomyslný hřebík.

Bratři jak se patří

Pokud jste synem Jana Bergera, je asi nepředstavitelné, abyste si nevyzkoušeli nejpopulárnější hru na světě. To platilo i pro oba starší bratry novopečeného viktoriána. „Bylo to docela složité. Jeli jsme do Švýcarska v šestaosmdesátém, ale bratři tady ještě dodělávali školu. Zůstali tak v Česku a přijeli za námi po třech letech. Oba dva pak začali hrát za Grasshoper Curych. Petr chytal a Honza nastupoval v poli,“ říká na adresu svých sourozenců. „Honza se prosadil až do prvního týmu Grasshoperu a dokonce, když mu bylo dvacet, dával v Lize mistrů gól proti Glasgow Rangers. Tenkrát tam ale mladí hráči moc příležitostí nedostávali, a tak odešel a prošel několika štacemi,“ přestavuje fotbalový příběh nejstaršího z bratrské trojice. „Nyní už asi rok a půl nehraje. Měl problémy s křížovým vazem a meniskem. Ve Švýcarsku ale zůstal, takže se spolu moc nevidíme, i když tu třeba o Vánocích byl. Pracuje tam v bance a dělá si trenérskou licenci. Měl by působit v St. Gallenu,“ prozrazuje. Petr, prostřední z bratrské trojice, už také fotbal nehraje. „V osmnácti se zbláznil, vrátil se do Česka a chytal tady za béčko Slavie a pak za Uhelné sklady. Potom ale už s fotbalem také přestal,“ říká na jeho adresu benjamínek rodiny. Nicméně v současné době si Petr plní svůj dětský sen. „Žije v Hostivici a dělá pilota. Když byl malý, tak jsme s ním jezdili na letiště a hrozně ho to bavilo. Nakonec mu to i zůstalo. Učil se na malých letadlech, ale nyní létá na lince na Boeingu. Zatím jsem s ním ale v dopravním letadle nele-

těl,“ usmívá se. Paní Bergerová tedy měla ve Švýcarsku hodně práce. Mít doma čtyři fotbalisty určitě není nic jednoduchého. „Pořád se stárala o domácnost a neustále prala špinavé věci, které jsme jí z tréninků přinesli. Když měla čas, tak chodila na zápasy. Hlavně nás ale také pořád někam vozila. Tatka, protože chodil do práce, tolik času neměl,“ chválí ji. Jenom slova chvály má také pro svého otce, který ho v několika působitích vedl také jako trenér. „Určitě byl náš fotbalový vzor. Byl na nás sice kritický, ale bylo to jenom dobře. Určitě lepší, než kdyby nás jenom chválil. Je potřeba mít takovou tvrdší školu,“ krčí rameny.

Nástrahy švýcarského vzdělávacího systému

Tomáš vyrůstal ve Švýcarsku, a tak je jasné, že mu země helvétského kříže alespoň trochu musela přirůst k srdci. „Je to krásná země. Švýcaři jsou puntičkáři a všechno tam běží, jak má. Jezdívají jsme se pravidelně.

Je tam trošku jiný školní systém. Letní prázdniny mají pouze měsíc, ale zase mají volno dva týdny na podzim a na jaře. Tou dobou jsme sem jezdili, takže to nebylo, že bych žil ve Švýcarsku a najednou přijel poprvé sem,“ odmítá, že by zažil nějaký „kulturní šok“, když se přestěhovali zpět do Česka. Právě vzdělávací systém, jak se po návratu do země rodné ukázalo, byl

pro Tomáše největší překážkou. „Výuka ve Švýcarsku byla v němčině, ale s tím nebyl problém. Chodil jsem tam už do školky, první dva roky jsem se učil německy a pak to bylo bez problémů. I když jsem německy dlouho nemluvil, domluví se bez problémů. Samozřejmě, že člověk, pokud používá jazyk jen občas, zapomíná slovíčka. Kdyby se tam ale vrátil a měl mluvit německy, bylo by to úplně v pohodě,“ hodnotí svou znalost cizí řeči. „Základní škola tam je do šesté třídy a pak mají ještě tři roky další. Chodil jsem tam tedy prvních šest let a pak jsem šel na sportovní a uměleckou školu, protože jsem v tu dobu hrál hodně tenis. Strávil jsem tam ale jen rok a půl a poté jsme se už vrátili sem,“ představuje švýcarský školní systém.

„Ve Švýcarsku jsem vlastně vůbec neměl zeměpis nebo dějepis. Přijel jsem zrovna, když byla moje třída na škole v přírodě. Musel jsem si tak dopisovat sešity a v dějepise jsem si opisoval zrovna nějaké věci o církvi, ale vůbec jsem nechápal, co to bylo,“ vzpomíná na překvapení, která mu česká škola přichystala. „To však nebyly jediné věci, se kterými jsem se ve Švýcarsku nesetkal. Třeba tam nemají žákovské knížky nebo zkoušení u tabule,“ diví se ještě dnes. „Měl jsem tady jít do osmé třídy. Neměl jsem žádný problém mluvit česky, ale horší to bylo s psaním. V životě jsem totiž česky nepsal, takže to byl velký problém. Řekli mi, že pro mě bude lepší, když půjdu do sedmé třídy. Za dva roky jsem tak musel všechno dohnat. Chodil jsem na různá doučování a našťastí se mi to povedlo. Ale bavilo mě to a nechtěl jsem na to nějak kašlat. Co se třeba týče matematiky, tak tam jsem byl i trochu napřed ze Švýcarska. Dějepis a podobné předměty se člověk učí nazpaměť, takže známky byly také dobré. Daleko horší to bylo s češtinou. V ní mě snad první dva roky neklasifikovali, protože to nemělo cenu,“ představuje, co pro něj bylo po přechodu na českou školu nejobtížnější. Nicméně s touto výzvou se popasoval na výbornou. Úspěšně složené přijímací zkoušky na všeobecné gymnázium toho jsou důkazem.

Hopsa hejsa (nejen) do Brandejsa

Od osmé třídy základní školy už Tomáš hrál pouze fotbal. V Česku začal kopat ve Spartě, tedy v celku, kde prožíval svá nejúspěšnější léta jeho otec. Nicméně v klubu z Letné se dlouho neohrál. „Šel jsem původně na zkoušku do Sparty, kde mě vzali a hrál jsem tam asi půlrok. Příští sezónu jsem ale strávil na hostování v Meteoru a poté se vrátil do spartánského dorostu. Když jsem byl ve starším dorostu, ze Sparty jsem odešel do Brandýsa nad Labem,“ vzpomíná na své fotbalové začátky v českém prostředí. „Trénoval tam tatka, a tak si mě vzal k sobě. Poslední rok v dorostu jsem tedy odehrál tam

a pokračoval v klubu i v mužích. Hráli jsme krajský přebor. Dánilo se nám a já dával branky,“ dodává ke svému působení v Brandýsu nad Labem. V jeho premiérové sezóně v mužích se Tomášovi ozvaly divizní Ovčáry. „Odešel jsem tam na hostování a byla to asi nejhorší stace, kterou jsem zažil. V Ovčárech jsem byl asi jen dva měsíce a vrátil se do Brandýsa, kde jsem trénoval, ale nehrát nemohl,“ představuje nevydařenou kapitolu svého fotbalového života. Tou dobou byl stále ještě kmenovým hráčem Sparty, kam se nakonec také vrátil. „Ve chvíli, kdy mi skončilo půlroční hostování v Ovčárech, jsem šel na přípravu do běčka Sparty, které trénoval Boris Kočí. Nakonec jsem tam zůstal, ale neodehrál jsem ani minutu,“ říká smutně.

V barvách pražské Dukly a na skok ve Strančicích

Na jaře 2005 dal Tomáš Spartě vale a odešel do pražské Dukly. „V tu dobu se tam hrál krajský přebor a trénoval ji tatka,“ vzpomíná. „Vždycky jsem ale nenáviděl, když jsem s ním měl na tréninku hrát. Stačilo zkazit jednu přihrávku a od té doby to už s ním bylo strašné. Je to stejné jako u všech kluků, jejichž tatkové hráli fotbal. Třeba Pavel Hašek říkal, že zažil to samé,“ tvrdí s úsměvem. A když Jan Berger z Dukly odešel, potkal se se svým nejmladším synem ještě při pár zápasech ve Strančicích. „To bylo na jaře 2006, kdy jsem maturoval. Hrál jsem za ně půlroku a kromě tatky jsem nastupoval i s Pepíkem Jarolímem. Chtěl jsem mít klid na školu, a tak jsem se rozhodl, že toto bude nejlepší řešení. Odmaturoval jsem v pohodě a poté se vrátil na Duklu,“ zavzpomíná na kratičkou anabázi ve Strančicích, která však splnila svůj účel dokonale. S Duklou poté tento šestadvacetiletý fotbalista zažíval velmi vydařené okamžiky, i když jeho týmu vždycky kousek k tomu, aby dokráčel až na vrchol, chyběl.

„Hráli jsme sice krásný fotbal, měli dobrý mančaft, ale většinou se vždycky objevil jeden tým, který byl ještě lepší než my. Respektive nemusel být lepší než my, ale udělal více bodů. My jsme byli schopni hrát celý zápas na jednu branku, ale nakonec brát jen bod za remízu,“ říká. Toto jsou chvíle, které určitě mrzí každého sportovce. „Když se nedaří, musí člověk takové období překousnout a věřit, že přijde něco o poznání lepšího. Třeba v přeboru jsme šli sice po zápase na pivo, ale to neznamená, že by nás porážka nemrzela. Většinou mě pak porážky mrzí až do příštího utkání, kdy se ji snažíme odčinit,“ představuje svůj recept na to, jakým způsobem se dá zatočit s fotbalovou nepohodou.

Škola, práce a krajský přebor

V létě 2007 padlo rozhodnutí, že bude Dukla hrát druhou ligu. Podařilo se jí totiž získat druholigovou licenci od Jakubčovic. „Majitel Jakubčovic pan Hájek chtěl, aby se hrál fotbal zase na Julisce, a tak za symbolickou cenu přenechal licenci Jakubčovic Dukle,“ vysvětluje Tomáš. „Do klubu tak přišli kluci z Jakubčovic a trenér Günter Bittengel si mě a Petra Malého nechal v týmu. Vlastně se to týkalo ze sestavy, která rok předtím hrála kraj, jenom nás dvou,“ vypráví dále svůj fotbalový příběh. Nicméně součástí dukelského áčka nezůstal Tomáš dlouho. „Šel jsem normálně do přípravy, odehrál první mistrovský zápas a zranil jsem se. Od té doby jsem

nehrál a byl jsem přerazen do béčka, kde jsem zůstal rok a půl. Znovu jsem se tak vrátil do kraje," vzpomíná. „Poté klub převzali noví majitelé. Jeden z nich, pan Prokeš, se mě ptal, zda bych to nechtěl znovu zkusit v áčku. Jestli prý chci, tak si to můžu klidně znovu vyzkoušet," říká, jakým způsobem se vrátil zpět do prvního týmu Dukly. Pro Tomáše však nebylo kývnutí na tuto nabídku vůbec lehkým rozhodnutím. „V tu dobu jsem hrál krajský přebor, studoval a chodil do práce, takže se přiznám, že jsem uvažoval o tom, že jeho nabídku odmítnu," přiznává. Během období, kdy hrál kraj, také vystřídal několik zaměstnání. „Nejprve jsem prodával šperky, chvíli také přímo na letišti český granát. To jsem tam byl ještě jako brigádník. Potom jsem dělal messenger a jezdil na kole. Nakonec jsem si i vyzkoušel práci v kanceláři administrativního pracovníka. Vyřizoval jsem hovory z Německa," rozvypráví se o svých životních zkušenostech z ne-fotbalového prostředí. „Nakonec jsem si ale řekl, že to naposled zkusím, a když to nevyjde, už nikdy," tvrdí. Naštěstí to pro Tomáše, Duklu i Viktorii vyšlo...

Premiéra v první lize

Změnu zaznamenal také realizační tým Dukly. Přišla trenérská dvojice Luboš Kozel – Jan Suchopárek. „Pod nimi jsme dohráli sezónu 2009/10 a rok nato se nám už podařilo vybojovat postup do první ligy," představuje krásné vzpomínky. „Vlastně se mi podařilo se dostat z krajského přeboru do nejvyšší soutěže za dva roky," dodává. Největší rozdíl mezi první a druhou ligou vidí ve fotbalovosti hráčů. „Když jsme postupovali, byly zápasy, kdy jsme vedli 1:0, soupeř nás tlačil, ale nedokázal se dostat přes naši obranu. V první lize ale vedete, uděláte chybu a soupeř je schopný zápas otočit. Třeba si vzpomínám na utkání s Jabloncem, kde jsme také vedli 1:0. Největší rozdíl tak podle mě je ve schopnosti hráčů vytěžit z minima maximum," srovnává dvě české nejvyšší soutěže. „Myslím si, že někdy byly druholigové zápasy kolikrát důraznější. Rozdíl je tedy ve fotbalovosti," doplňuje okamžitě. Před startem svého premiérového prvoligového ročníku mu nervozita nohy nějak více nesvazovala. „Člověk se musí přizpůsobit a prostě

to zkusit. Nic jiného mu vlastně ani nezbývá. Buďto se prosadí nebo ne," tvrdí hráč, který zažil svou ligovou premiéru v domácím utkání Dukly s Olomoucí.

Od zimy viktoriánem

Po šestnácti zápasech v Gambrinus lize, dvou vstřelených brankách a velmi kvalitních výkonech obdržel Tomáš nabídku na změnu působiště po dlouhých sedmi letech. Jedné z největších osobností vydařeného podzimu Dukly se ozval telefon z Viktorie Plzeň. „Člověka samozřejmě potěší, když dostane nabídku od mistrovského týmu. To je krásné. Všude jsem říkal, že jsem nad tím ani nemusel uvažovat a okamžitě jsem to vzal. Je to pro mě obrovská výzva," usmívá se. O svou šanci se hodlá ve Štruncových sadech pořádně poprat. „Jsem tu na hostování a půlrok ukáže, zda mám na to, abych se tu prosadil. Po něm se uvidí. Buď se vrátím na Duklu, nebo zde budu platným hráčem a zůstanu tu. Šel jsem sem s tím, že to bude boj o sestavu," přemýšlí o svém angažmá, které si zatím nemůže vynachválit. „Je to skvělá parta, vynikající podmínky. Moc se mi tu líbí," chválí svou novou fotbalovou adresu a tréninky kouče Pavla Vrby. „Po fotbalové stránce je to odlišné než v Dukle. Tréninky jsou zaměřeny více na hru s míčem, což je příjemnější asi pro každého fotbalistu. V tom směru nebudu žádnou výjimkou," tvrdí a nemůže se dočkat prvních mistrovských zápasů v novém dresu.

Plzně mi to trvá hodinu a dvacet minut. Když to ale srovnám s Duklou, kam jsem pak jezdil ještě MHDčkem, jsem na tom de facto časově lépe," odmítá, že by mu dojíždění dělalo nějaké problémy. Tomáš se s Barbarou vzali před půlrokiem, ale už předtím spolu dlouho žili. „Potkali jsme se v Brandýse. Šli jsme po konci sezóny na diskotéku a právě tam jsme se seznámili. Od té doby jsme spolu," zasněňuje fanoušky Viktorie do svého soukromí. Na manželku, která pracuje ve školce, prozradil, že má také sportovní geny. „Sama dříve plavala a její táta je bývalý cyklista," říká. O zábavu se jim doma starají dva labradoři. „Máme pětiletého kluka a štěně fenku. To je jeho dcera. Ideálně si odpočineme, když vezmeme někam psy a jdeme se projít," zasní se do domácí pohody. Odpočinku si člověk také užije na dovolené. „Nejraději asi jezdíme sami. Minulý rok jsme byli v létě na Rhodosu a bylo to tam vážně krásné. S Petrem Malým, se kterým jsme velcí kamarádi, jsme pak byli na horách. Sice lyžuji, ale nejsem ten typ, který by pořád musel jezdit," vzpomíná na bezstarostné chvíle. A co tenis? Má Tomáš ještě chuť jít se proběhnout

na kurt? „Tak ten si už také skoro vůbec nezahrají. Jednak není čas, jednak není s kým. Všichni toho mají tolik... Možná to je dobou, kdy každý člověk pořád někam spěchá," přemýšlí o období, ve kterém žije. Fakt, že mají fanoušci Viktorie minimální šanci uvidět Tomáše Bergera s tenisovou raketou v ruce, je určitě nemrzí. Plzeňští příznivci se totiž nemohou dočkat, až novopečený viktorián naskočí na hřiště v barvách Viktorky a předvede jim svůj um fotbalový.

Brandýská pohoda s Bárrou

Ač Tomáš změnil adresu fotbalovou, ta, kterou má napsanou v občance, zůstala stále stejná. Šestadvacetiletý viktorián bydlí se svou manželkou Barbarou v domě v Brandýse nad Labem. „Z Brandýsa do

Oficiální fanshop
FC Viktoria Plzeň
Oblečte se na dnešní zápas stylově!

PLZEŇ
 FC VIKTORIA
 1911-2017

PUMA

Viktoria volila Jedenáctku století

Druhou lednovou neděli se v rámci oslav 100 let od založení klubu v Měšťanské Besedě uskutečnil slavnostní galavečer na kterém byly vyhlášeny výsledky hned několika anket. Mimo jiné Jedenáctka století a Viktorián století.

Cely večer byl po vzoru fotbalového utkání rozdělen na dva poločasy. Moderátorem byl herec Ondřej Vetchý společně s Pavlem Horváthem a Zorkou Kepkovou. Galavečer odstartovalo úvodní slovo Tomáše Paclíka, předsedy představenstva FC Viktoria Plzeň a majitele klubu. Nejširší zastoupení v sestavě století měly týmy které plzeňský klub prezentovaly v evropských pohárech. Z týmu, který si před čtyřiceti lety zahrál v Poháru vítězů pohárů proti Bayernu Mnichov, byli zvoleni Josef Čaloun, František Sudík, Zdeněk Michálek a také František Plass. Ze současného mužstva, které se vloni na podzim proboujvalo do Ligy mistrů, byli v jedenáctce rovněž čtyři hráči, David Limberský, Milan Petržela, Pavel Horváth a slovenský kanonýr Marek Bakoš.

Sympaťákem kabiny, což byla anketa, kterou pořádalo radio Kiss Proton, se stal Pavel Horváth. Ten byl i u další ankety, vyhlášené rádiem Fm plus „Nejlepší hláška“. Viktoriánem s nejvyšším počtem reprezentačních startů se stal Pavel Nedvěd. Cenu fanoušků převzal z rukou Romana Bakaly trenér Pavel Vrba. Nejlepším střelcem Viktorie se stal legendární Vladimír Perk, jehož 130 branek budí dodnes respekt. FC Viktoria Plzeň zároveň udělila z rukou Tomáše Paclíka a generálního manažera Adolfa Šádka ocenění za realizaci rekonstrukce stadionu primátoru města Plzně Mgr. Martinu Baxovi a hejtmanovi Plzeňského kraje Milanu Chovancovi za dlouhodobou podporu viktoriánské mládeže.

Vyvrcholením večera pak bylo vyhlášení anket o Trenéra století a Viktoriána století. Obě ocenění putují do týmu úřadujícího mistra. Cenu v trenérské kategorii získal Pavel Vrba, který mimo jiné obdržel i diamantové péro věnované firmou Diamonds International Corporation - D.I.C., a.s., Viktoriánem století byl pak za mohutného aplausu vyhlášen Pavel Horváth. V závěru galavečera proběhla také dražba kopaček Pavla Nedvěda, držitele Zlatého míče za rok 2003. Šek na získanou částku 50 tisíc korun převzala za Český národní registr dárců kostní dřeně Renata Jenšíková.

Jedenáctka století:

Brankář: Josef Čaloun

Pravý obránce: František Sudík

Střední obránce I.: Jiří Sloup

Střední obránce II.: Zdeněk Michálek

Levý obránce: David Limberský

Pravý záložník: Milan Petržela

Střední záložník I.: František Plass

Střední záložník II.: Pavel Horváth

Levý záložník: Pavel Nedvěd

Útočník I.: Stanislav Štrunc

Útočník II.: Marek Bakoš

Sympaťák kabiny: Pavel Horváth - cena vyhlášená rádiem Kiss Proton

Nejlepší hláška: Pavel Horváth – cena vyhlášené rádiem FM Plus

Cena fanoušků: Pavel Vrba

Nejlepší střelec historie klubu: Vladimír Perk (130 branek)

Viktorián s nejvíce reprezentačními starty: Pavel Nedvěd

Ceny klubu: primátor města Plzně Mgr. Martin Baxa, hejtman Plzeňského kraje Bc. Milan Chovanec

Cena kabiny: Fanoušci FC Viktoria Plzeň

Trenér století: Pavel Vrba (Nominace: Jiří Rubáš, Tomáš Pospíchal, Zdeněk Michálek, Pavel Vrba)

Viktorián století: Pavel Horváth

Na Spilce

Menu „Sněž a vypij co můžeš“

Hosté mají neomezenou konzumaci piva a výběru pečených mas za paušální poplatek 389 Kč pro jednu osobu po dobu max. 3 hodin.

V ceně je zahrnuto pivo Pilsner Urquell 12°, které si hosté čepují sami, a dále pečená masa dle denní nabídky (pečená kuřata, kachny, vepřová kolena, uzená krkovice a žebírka, marinovaná kuřecí křídélka apod.)

Restaurace Na Spilce
377 062 755
naspilce@naspilce.com
www.naspilce.com

Cena zahrnuje pivo Pilsner Urquell a výběr pečených mas

(V ceně nejsou zahrnuty nealkoholické a alkoholické nápoje, víno, káva, pečivo, ...)

Menu nabízíme od 4 osob

Schalke, Teplice, Schalke

Tak vypadal začátek fotbalového jara v Plzni. První zápas a zároveň i otevírací utkání zrekonstruované DOOSAN Arény, to vše nabídl duel Evropské ligy se Schalke. Téměř jedenáct a půl tisíce diváků vidělo souboj, který snesl ty nejpřísnější měřítka. Viktoria dokázala s favorizovaným soupeřem zvučného jména sehrát minimálně vyrovnanou partii, na jejímž konci svítil na velkoplošné obrazovce stav 1:1. V době, kdy čtete tento bulletin je již znám i výsledek odvetného utkání v Gelsenkirchenu, které se hrálo po uzávěrce našeho magazínu.

Fotbalisté Schalke vyběhli v Doosan Areně k souboji s Viktorkou v té nejsilnější sestavě, tedy i s hvězdou Raulem Gonzálezem. Jako první zahrozili ve druhé minutě hry Plzeňané. Za obranu hostů se dostal rychlonohý Václav Pilař, naběhl do vápna Schalke a už se chystal ke střele. Bohužel v ten samý okamžik se odhodlal k přesnému skluzu Benedikt Höwedes a na poslední chvíli překazil viktoriánovi se šestkou na zádech útočné choutky. O sedm minut zakončoval Klaas Jan Huntelaar. Ve 22. minutě po rozehraném rohovém kopu našel kapitán Viktorie na vápně osamoceného Vladimíra Daridu. Ten nekompromisní střelou rozjásal celou Doosan Arénu. O dvacet minut později zahrozila Viktoria znovu. Ke střele z vápna se odhodlal

František Rajtoral a Lars Unnerstall musel čarovat, aby balon neskončil v jeho síti podruhé.

I ve druhé části měli domácí několik slibných příležitostí. Střelu Milana Petržely brankář vytěsnil na roh. Neujala se ani střela Václava Pilaře. V 67. minutě zkusil ohrozit Unnerstallovu bránu kapitán Viktorky Horváth. Z přímého kopu ze třiceti metrů zamířil vedle levé tyče. Čtvrt hodinu před koncem střetnutí bylo vyrovnáno. První zakončení z úhlu se Marku Čechovi podařilo ještě vyrazit, ale proti následné dorážce Klaase Jana Huntelara byl už krátký.

Ve dvaadvacáté minutě poslal Viktorku do vedení parádní trefou **Vladimír Darida**. „Když jsem viděl míč, jak tam letí, říkal jsem si, ať do té sítě dojde. Poté, co jsem ho uviděl, jak tam zapadl, cítil jsem obrovskou euforii a šel jsem se radovat,“ líčí své pocity šťastný střelec. Od svých spoluhráčů po skončení duelu slyšel několik blahopřání ke vstřelené brance. „Určitě nějaké gratulace za branku byly.“ V odvetě se budou muset viktoriáni obejít bez kapitána Pavla Horvátha, ten bude pykat

za žlutou kartu, kterou obdržel ve čtvrté části klání. „Byl jsem opravdu naštvaný, protože jsem ještě uhýbal nohou. Ani jsem hráče soupeře pořádně netrefil. Samozřejmě, že mě mrzí, že nebudu hrát,“ prohlásil **Pavel Horváth** po utkání. Ani v takové těžké chvíli mu nechyběl smysl pro humor. „Jak to budu na tribuně prožívat? Dám si kolu a burňa a budu fandit. Co mám dělat.“

FC Viktoria Plzeň–FC Schalke 04 1:1 (1:0)

Branky: 22. Darida – 75. Huntelaar

ŽK: Horváth – Obasi, Fuchs

Rozhodčí: Stéphane Lannoy – Eric Dansault, Frédéric Cano – Fredy Fautrel, Ruddy Buquet (všichni Francie)

Diváci: 11 435

Viktoria: Čech – Rajtoral, Čišovský, Procházka, Limberský – Horváth, Darida – Petržela (66. Ďuriš), Kolář (88. Wágner), Pilař – Bakoš (80. Berger). Trenér Pavel Vrba.

Schalke 04: Unnerstall – Fuchs, Matip, Papadopoulos, Höwedes – Höger, Jones – Obasi (62. Farfán), Raúl (69. Marica), Draxler – Huntelaar. **Trenér:** Huub Stevens.

Trenér Pavel Vrba bral remízu jako spravedlivou. „Na to, že jsme nehráli dva a půl měsíce soutěžní utkání, jsme odehráli proti kvalitnímu soupeři dobrý zápas,“ uvedl. Situaci, ve které nyní viktoriáni jsou, srovnává Vrba s podzimními souboji v Lize mistrů s běloruským Borisovem. „Jeli jsme do Minsku s tím, že pokud nebudeme bodovat, budeme pravděpodobně vyřazeni z jarní části soutěže. My jsme tam ale vyhráli a zápas zvládli velice dobře, takže já věřím tomu, že pojedeme i do Schalke s tím, že se chceme o postup poprat. Věřím, že jsme schopni zopakovat výkon z Ligy mistrů a uhrát takový výsledek,“ věří svým svěřencům.

Sedm branek nabídlo úvodní utkání Viktorie Plzeň v Teplicích. Zápas, který se musel fanouškům líbit nepostrádal dramatickostí, náboj, ale i pohledné branky. Viktoria třikrát v utkání Viktorie prohrávala, třikrát dokázala na vedoucí gól Teplic odpovědět.

A co více – devět minut před koncem střetnutí se jí podařilo vstřelit vítěznou branku, o kterou se postaral kanonýr Marek Bakoš. „Pokaždé jsme prohrávali. Celý zápas jsme si zkomplikovali, ale nakonec jsme ukázali svou sílu,“ zářil spokojností po utkání **Václav Pilař**. „Vyrovnat třikrát za sebou není vůbec nic lehkého. My ale k tomu našli sílu a je perfektní, že jsme tento nepříznivý stav dokázali otočit.“ První poločas přinesl skončil 1:1 a asi by nikoho nenapadlo, že se v půli druhé dočkají diváci na teplickém stadionu Na Stínadlech dalších pěti přesných zásahů. „Teplice byly nepříjemným soupeřem. Původně jsme s nimi nechtěli hrát otevřenou hru, protože mají vpředu rychlého Mahmutoviče, kterého jsme chtěli eliminovat. Bohužel jsme ale prohrávali a museli to otevřít. Nakonec z tohoto byla takováto přestřelka.“

FK Teplice–Viktoria Plzeň 3:4 (1:1)

Branky: 40. Vondrášek, 48. Vachoušek, 75. Mahmutovič – 78. a 81. Bakoš, 45. Ďuriš, 53. Pilař

Rozhodčí: Matějek – Wilczek, Chytil
ŽK: Mahmutovič (Teplice)

Diváci: 3350

Teplice: Grigar – Vondrášek, Lukáš, Rosa, Matula (87. Smejkal) – Dolejš, Ljevakovič, Vachoušek, Čajič (84. Jindráček), Vůch (90. Stožický) – Mahmutovič. Trenér: Rada.

Viktoria: Čech – Rajtoral, Čišovský, Procházka, Limberský – Horváth, Darida (87. Ševinský) – Ďuriš, Kolář (82. Wágner), Pilař (90. Hora) – Bakoš. **Trenér:** Vrba.

Pražská Dukla opět mezi českou fotbalovou elitou

Jedna z nejpoblárnějších českých sportovních knížek Dukla mezi mrakodrapy z pera Oty Pavla vypráví o velkých úspěších slavného celku z hlavního města Česka. Po památných letech Dukly však přišel její pád na dno fotbalové. Sestup z nejvyšší soutěže, působení v ČFL, spojení s příbramským celkem... Nicméně tyto časy jsou již také minulostí. V loňském ročníku se Dukle podařilo zvítězit ve druhé lize, čímž si pro sezónu 2011/12 zajistila vstupenku Gambrinus ligy.

Veslavná historie klubu z Julisky

Podle zisku mistrovských titulů je Dukla po pražských S třetím nejúspěšnějším klubem v historii Česka. Z prvního z této jedenáctky se armádní klub radoval již pět let po svém založení, tj. v roce 1953. Svou největší slávu zažila Dukla ale v 60. letech, kdy její barvy oblékali takoví fotbalisté jako Josef Masopust, držitel Zlatého míče pro rok 1962, Svatopluk Pluskal, jenž na konci 70. let působil jako trenér v plzeňském klubu, obránce Ladislav Novák či Jaroslav Borovička. Kromě domácích titulů a získů Československých pohárů se radovala také hned třikrát z vítězství v tzv. Americkém poháru, soutěže konané v USA, které se

účastnily ty nejlepší celky celého světa. Na svém kontě má také doposud největší úspěch českého klubu v evropských pohárových soutěžích, když se v roce 1967 probojovala až do semifinále Poháru mistrů evropských zemí, kde byl nad její síly skotský velikán Celtic Glasgow. Svou sílu však Dukla dokazovala i v sezónách následujících, na přelomu 70. a 80. let vybojovala další tři mistrovské tituly. V tuto dobu hájili její čest a slávu třeba Zdeněk Nehoda, Luděk Macela nebo Ladislav Vízek. Po roce 1989 však začal ústup Dukly ze scény. Do armádního klubu se již nedostávali ti nejlepší domácí fotbalisté, a tak Dukla po sezóně 1993/94 musela nejvyšší soutěž opustit. V důsledku finančních problémů ale nemohla působit ani ve druhé lize a zamířila až do ČFL.

Ze dna zpět na vrchol

O postup do druhé ligy bojovala Dukla dva roky neúspěšně, ale pak se do ní již podívala. Spojila se totiž s příbramským fotbalovým celkem a po jednom roce v druhé nejvyšší soutěži takto postoupila do ligy první. Ta se však již hrála na stadionu u řeky Litavky v Příbrami. Příbramský klub postupně také odstranil název Dukla ze svého názvu. Nicméně FK Dukla Praha stále existovala, i když v rámci této organizace fungovaly pouze mládežnické týmy. Na počátku tisíciletí se tento klub spojil s Duklou Dejvice a znovu začal pod hlavičkou Dukly fungovat tým dospělých, který působil v nižších soutěžích. Sezóna 2007/08 ale znamenal zlom, neboť se vedení Jakubčovic rozhodlo prodat druholigovou licenci právě klubu z Julisky. Dukelský návrat na výsluní byl posléze dokončen v ročníku 2010/11, kdy tým vedený bývalým fotbalistou Lubošem Kozlem, který se během své hráčské kariéry také objevil v plzeňském dresu, získal druholigový titul a postoupil zpět mezi českou fotbalovou elitu. A pokud někdo pasoval před startem sezóny

Duklu do pozice jasně sestupujícího, mylil se. Nováčkovi Gambrinus ligy totiž po podzimu patří velmi dobrá devátá příčka.

Tým Luboše Kozla

Jasnou jedničkou Dukly je gólman Filip Rada, syn bývalého reprezentačního trenéra Petra Rady. Sedmadvacetiletý brankář na podzim nechyběl na ligových trávnících ani minutu. Oporami zadních řad klubu z Julisky jsou Ondřej Vrzal, který má ve svém fotbalovém životopisu záznam z působení ve Štruncových sadech, Ondřej Švejdík, jenž má hráčské zkušenosti z Nizozemí, kde nastupoval za Groningen, či zkušený stoper Jan Voler. Do obrany Dukla získala v zimním přestupním termínu

posilu z Chorvatska. Z celku HNK Gorica do pražského týmu přestoupil Tomislav Božič, jenž před podpisem smlouvy s pražským klubem neuspěl na testech ve Viktorii. V záložní řadě Dukly na sebe poutá velkou pozornost zejména mladík Marek Hanousek, který těsně před startem jarní části sezóny přestoupil do Viktorie, ale letošní ročník dohraje ještě na hostování na Julisce. Tento ofenzivně laděný záložník se zapsal hned dvakrát do střelecké listiny v předchozím ligovém střetnutí Viktorie s Duklou. Partákem v záloze mu je mimo jiné velezkušený Patrik Gedeon. V červenci sedmatřicetiletý středopolař má za sebou angažmá ve Slavii, Blšanech, Mostu nebo lichtenštejnském Vaduzu, který hraje ve švýcarských soutěžích. Ofenzíva Dukelských se již bude muset obejít bez Tomáše Bergera, jenž zamířil do Viktorie. O tomto

bývalém hráči Dukly a novopečeném viktoriánovi si můžete přečíst na jiném místě našeho bulletinu. Luboš Kozel se tak bude v útočné fázi spoléhat zejména na srbského fotbalistu Miroslava Markoviče a Slováka Ivana Lietavu, který byl po podzimu se šesti brankami nejlepším střelcem Dukly.

Z historie vzájemných zápasů

Prosinec 1948: Vojáci připravili Viktorii o titul

Předchůdce dnešní Dukly se jmenoval ATK Praha, poprvé hrál první ligu v roce 1948 a hned připravil plzeňskou Viktorii o titul. Byl by sice neoficiální, poloviční, přesto by se však zapsal do historie československého fotbalu. Ligový ročník 1947 - 1948 skončil a vedení v Praze rozhodlo, že od roku 1949 se podle sovětského vzoru bude hrát naše nejvyšší soutěž systémem jaro - podzim. Bylo třeba tedy odehrát podzim 1948 jako neoficiální soutěž, jakousi pülligu! A v té se mimořádně dařilo Viktorii Plzeň. Porazila téměř všechny soupeře, mimo jiné 4:3 i pražskou Slavii s legendárním Pepi Bicanem, a to byli sešívání největším favoritem. Před posledním kolem byla v čele jen díky lepšímu skóre právě Slavia před Viktorii. Historicky první duel Viktorie s vojáky se hrál 12. prosince 1948 a v hledišti mu v Luční ulici přihlíželo 10 000 promrzlých diváků. Počítali s vítězstvím, vždyť vojáci se pohybovali ve druhé polovině tabulky. Jenže sestavě Folta - Berka, V. Svoboda - Süss st., Šnajdr, R. Sloup - Perk, J. Böhm, Zd. Sloup, Šamberger, Švajner se toho dne příliš nedařilo. Zdeněk Sloup sice zařídil rychlé vedení, ale ještě do přestávky Müller vyrovnal. Druhou půli týž hráč otočil skóre, Šamberger za jásotu diváků vyrovnal na 2:2 a domácí mocně útočil. V brance vojáků však kraloval Jonák a všechno vychytil. Z ojedinelého ptoitiútku naopak Semeši rozhodl o výhře hostů 3:2. Po celé Plzni bylo smutno, protože kdyby Viktorie udržela nerozhodný výsledek, radovala by se z prvního místa. Dosud druhá Slavia totiž prohrála v Bratislavě 4:5, ale díky lepšímu skóre se stala mistrem ona.

Září 1975: Rozhodl Štruncův gól do šibenice

V sedmdesátých letech hrál plzeňský tým s Duklou většinou vyrovnané duely, ve kterých o výsledku často rozhodovaly maličkosti. Jeden z takových soubojů se odehrál v září 1975 ve Štruncových sadech před návštěvou 10 000 diváků. Dukla byla tradičně v popředí tabulky, Škoda byla v její druhé polovině. Favoritem byla opět Dukla v sestavě Viktor - Macela, Samek, K. Dvořák, Bendl - Bilský, Geleta, Štambacher - Vízek, Nehoda, Gajdušek. Kádru plnému reprezentantů se postavila Škodovka ve složení J. Čaloun - Sudík, Vojta, Forman, Michálek - Süss, Kašpar, Bican - Štrunc, Uličný, Vojáček. Ambiciózní Dukla v Plzni nezklamala,

ale výkon domácích byl nad očekávání výtečný a dohromady se hrál velmi dobrý fotbal. Na obě strany se valily útoky jeden za druhým, oba gólmáni však předváděli skvělé zákroky. V plzeňském dresu se předvedli plně krásou Forman ve středu

Podzimní ligový zápas z 20. srpna 2011

FK Dukla Praha - FC Viktoria Plzeň 2:4 (0:2)

Branky: 56. a 89. Hanousek - 43. a 80. Pilař, 23. Jiráček, 72. Ďuriš

Rozhodčí: Matějtek - Pelikán, Dobrovolný

ŽK: Gedeon, Markovič - Kolář, Jiráček

Diváci: 2857

FK Dukla Praha: Rada - Hašek, Švejdík, Vorel, Vrzal - Malý (80. Přeučil), Gedeon, Šiml (46. Hanousek) - Berger, Markovič, Svatonský (70. Pázler). Trenér Luboš Kozel.

FC Viktoria Plzeň: Čech - Rajtoral, Ševinský, Bystroň (46. Brezinský), Limberský - Jiráček, Darida - Fillo, Kolář, Pilař (83. Hora) - Baškoš (65. Ďuriš). Trenér Pavel Vrba.

obranu, Kašpar se Süsem v záloze, Uličný ve středu útoku a především Čaloun v brance. Rozhodnutí padlo v době, kdy už všichni očekávali bezbrankový výsledek. V 81. minutě byl na hranici velkého vápna faulován Štrunc a sudí odpískal trestný kop. Nakrátko ho rozehrál Michálek na Štrunce, který přes skupinu těl pražských vojáků míč nasměroval prudce do šibenice branky nešťastného Viktora. Stav se už nezměnil a Plzeň vyhrála 1:0.

Listopad 1993: Pojistku na výhru dal Bečka

Pod vedením trenéra Zdeňka Michálka se plzeňská Viktoria v roli nováčka rvala v sezóně 1993 - 1994 o každý bodík. Dařilo se jí držet ve středu tabulky a na závěr podzimu přijela do Plzně pražská Dukla, která se naopak krčila s pouhými dvěma body na posledním místě. Bývalá sláva zmizela v nenávratnu. Domácí byli tedy favoritem,

ale na těžkém zmrzlém terénu to dlouho tak nevypadalo. Sestava M. Čaloun - Slabý - Drahorád, Janota, Skála - Purkart, Mika, Susko, Šmejkal (90. Bečka) - Heřman (88. Diepold), Švejdík měla sice převahu, nedokázala se však dlouho prosadit před brankou soupeře. Hlavičku Janoty z bezprostřední blízkosti zlikvidoval reflexivně brankář Vorel, tutovku spálil Purkart, gólem neskončilo ani sólo Švejdíka. Až dvacet minut před koncem předvedli ukázkovou akci Janota s Mikou a Šmejkal vstřelil první gól Viktorie. Hosté ve snaze vyrovnat se začali tlačit před domácí branku, ale Viktoria přidala druhý gól, když se po velké skrumáži trefil do černého Susko. Dukla však vzápětí snížila

Explzeňanem Karlem Radou a ve Štruncových sadech zavládly obavy o výsledek. Pojistku na výhru přidal potom střídající Zdeněk Bečka, který přišel, viděl a dal gól. Plzeňský tým vyhrál 3:1 a na jaře se vyhouplul až na konečné skvělé páté místo.

24

Marek Čech
8. 4. 1976
Post brankář
Prvligové starty 69
Prvligové branky 0

33

Roman Pavlík
17. 1. 1976
Post brankář
Prvligové starty 112
Prvligové branky 0

7

Petr Trapp
6. 12. 1985
Post obránce
Prvligové starty 126
Prvligové branky 8

8

David Limberský
6. 10. 1983
Post obránce
Prvligové starty 167
Prvligové branky 13

14

Radim Řezník
20. 1. 1989
Post obránce
Prvligové starty 102
Prvligové branky 2

6

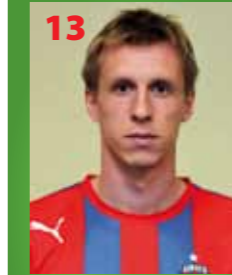
Václav Pilař
13. 10. 1988
Post útočník
Prvligové starty 41
Prvligové branky 9

9

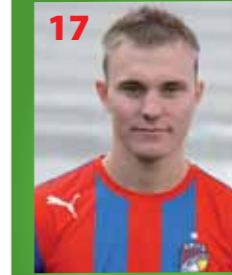
Tomáš Wágner
6. 3. 1990
Post útočník
Prvligové starty 5
Prvligové branky 15

13

Tomáš Berger
22. 8. 1985
Post útočník
Prvligové starty 16
Prvligové branky 2

17

Jakub Hora
23. 2. 1991
Post útočník
Prvligové starty 37
Prvligové branky 2

23

Marek Bakoš
15. 4. 1983
Post útočník
Prvligové starty 65
Prvligové branky 26

15

František Ševinský
31. 3. 1979
Post obránce
Prvligové starty 151
Prvligové branky 8

28

Marián Čišovský
2. 11. 1979
Post obránce
Prvligové starty 14
Prvligové branky 3

10

Pavel Horváth
22. 4. 1975
Post záložník
Prvligové starty 352
Prvligové branky 71

11

Milan Petržela
19. 6. 1983
Post záložník
Prvligové starty 201
Prvligové branky 22

16

Vladimír Darida
8. 8. 1990
Post záložník
Prvligové starty 14
Prvligové branky 1

Pavel Vrba
6. 12. 1963
Post hlavní trenér

Josef Čaloun
18. 6. 1946
Post asistent trenéra

Karel Krejčí
20. 12. 1968
Post asistent trenéra

Jiří Skála
10. 10. 1973
Post asistent trenéra

Miroslav Jedlička
22. 6. 1986
Post vedoucí týmu

21

Václav Procházka
8. 5. 1984
Post obránce
Prvligové starty 195
Prvligové branky 12

26

Daniel Kolář
27. 10. 1985
Post záložník
Prvligové starty 175
Prvligové branky 38

27

František Rajtoral
12. 3. 1986
Post záložník
Prvligové starty 186
Prvligové branky 21

29

David Štěpík
31. 5. 1992
Post záložník
Prvligové starty 0
Prvligové branky 0

5

Michal Ďuriš
1. 6. 1988
Post útočník
Prvligové starty 40
Prvligové branky 8

Václav Rada
24. 5. 1968
Post kustod

Zdeněk Sláma
3. 9. 1948
Post masér

Robert Beneš
26. 4. 1978
Post fyzioterapeut

Generální partner mládeže

Hlavní partner mládeže

Partneři mládeže

Významní partneři

Doosan Arénu slavnostně otevřel primátor Baxa

Zápas Evropské ligy se Schalke, který Viktoria odehrála poprvé na nově zrekonstruovaném stadionu, který nese jméno generálního partnera Viktorie Plzeň, předcházelo slavnostní otevření Doosan Areny. Tu společně s majitelem Viktorie Plzeň a předsedou představenstva Tomášem Paclíkem otevřel primátor města Plzně, Martin Baxa. Ten popřál Viktorce ještě mnoho dalších úspěšných let a to jak na domácích trávnících, tak i na těch evropských.

První etapa přestavby Městského stadionu ve Štruncových sadech byla zahájena první dubnový den loňského roku. Slavnostního „prvního výkopu“ se kromě zástupců firmy provádějící práce zúčastnili i zástupci managementu Viktorie Plzeň na čele s generálním manažerem Adolfem Šádkem. U takto významného momentu plzeňského fotbalu nechyběli ani hlavní trenér Pavel Vrba a kapitán Pavel Horváth.

Celkem se během první části rekonstrukce odtěžilo 21 000 m³ zeminy, došlo k likvidaci zhruba 700 m³ betonu, 14 tun oceli, 60 m³ kamene a 120 m³ zdiva. V první fázi přestavby došlo k odtěžení valů pod ochozy a během května byly zahájeny práce na posunutí hřiště a výstavbě tribun. První utkání na již z části zrekonstruovaném stadionu odehrála Viktoria 19. července 2011. V něm přivítala v předkole Ligy mistrů Pjunik Jerevan. Viktoriáni odstartovali novou éru stadionu výhrou 5:1 a postupem do dalšího předkola. Během podzimní části pak již fanouškům byly v některých zápasech z části k dispozici nově postavené tribuny.

Nově zrekonstruovaná aréna pojme 11.700 fanoušků. Ti budou mít kromě lepšího a komfortnějšího výhledu na hrací plochu k dispozici také dvě velkoplošné obrazovky. Změn doznalo i osvětlení stadionu, které splňuje přísné reglementy. Stadion tak v současnosti může sloužit nejen pro zápasy plzeňské Viktorie, ale může být využit i k mezinárodním přátelským zápasům reprezentačních týmů.

Samotný stadion prošel první větší rekonstrukcí v letech 2002 – 2003, tak aby vyhovoval směrnicím ČMFS. Kapacita se tak snížila na 7 425 míst, stadion však stále sloužil i dalším sportům a o fotbalovém stánku tak nemohla být řeč. V této podobě byl stadion až do konce března loňského roku. Kořeny „Štruncáku“ sahají až do roku 1953. Ten byl otevřen pro veřejnost o dva roky později u příležitosti krajské spartakiády. Později se dodělávala Brána borců a hlavní tribuna, která byla ve své době jednou z nejlepších v Československu. Kapacita stadionu byla 35 000 diváků, z toho 7 600 sedících.

Chcete pracovat ve ŠKODĚ POWER?

Ve společnosti s tradicí a silným zázemím globálně působícího koncernu Doosan?

HLEDÁME OPERÁTORY NC STROJŮ na karusel, soustruh a horizontku!

Náplň práce:

- Obsluha NC stroje, řídicí systém Sinumerik 840D.
- Přesná práce v kusové výrobě částí parních turbín dle výkresové dokumentace.
- Zkušenost se složitějším upínáním obrobků vítána.
- Třísměnný, popř. nepřetržitý provoz.

Požadujeme:

- SPŠ, SOU - obráběč kovů
- praxe v oboru min. 2 roky
- orientace v technických výkresech
- znalost obráběcích strojů
- znalost měření v technické praxi
- zodpovědnost a spolehlivost

Nabízíme:

- zázemí stabilní společnosti
- zajímavé finanční ohodnocení
- možnost technického i profesionálního růstu
- nadstandardní příplatky za směnnost
- 5 týdnů dovolené
- dotované firemní stravování
- širokou škálu finančních i nefinančních výhod

V případě zájmu doneste Váš životopis na recepci společnosti ŠKODA POWER s.r.o., nebo jej zašlete na adresu: katerina.brezinova@doosan.com

Pro více informací navštivte naše webové stránky: www.doosanskoda.com, sekce Kariéra

Příprava juniorky vrcholí

Zatímco první tým má za sebou již zápasy Evropské ligy se Schalke a úvodní duel Gambrinus ligy s Teplicemi, juniorskému týmu, který hraje třetí nejvyšší soutěž, pomalu vrcholí zimní příprava na jarní část soutěže. Mladí viktoriáni zvládají zátěž na výbornou a ve všech šesti přípravných svého soupeře přehráli.

Přípravu zahájili svěřenci trenérů Jiřího Skály a Martina Lepešky počátkem ledna. V první části se mladí viktoriáni připravovali v domácích podmínkách. Během přestávky došlo v týmu k několika změnám. „Mužstvo opustili Patrik Hrošovský, Dominik Mandula a Jan Mudra,“ přiblížil odchody trenér Jiří Skála. Tým byl doplněn o talentované mladíky z dorostu. „Přišli Ondra Šípek, což je záložník, útočník Michal Lukeš, obránce Michal Vaňous a záložník Matěj Kyndl,“ upřesnil kouč stávající soupisku juniorského týmu, který je po podzimní části s jedenadvaceti body na třináctém místě v tabulce.

Přehled odehraných přípravných zápasů

FC Viktoria Plzeň B – FK Dukla Praha B 4:1

Poločas: 1:1

Branky: 15. Dvořák, 55. Šípek, 82. a 88. Štípek – Sklenář

Viktoria Plzeň B – Sparta Praha B 2:1 (1:0)

Branky Viktorie: 3. Kůžel, 50. Končal

FC Viktoria Plzeň B – FC GRAFFIN Vlašim 2:1 (0:0)

Viktoria B: 62. Končal, 67. Vaněček – 50. Demeter

FC Viktoria Plzeň B – Jiskra Domažlice 3:2 (2:1)

Branky Viktorie: Hoffmann, Vaněček, Kůžel

FC Viktoria Plzeň B – FC Rokycany 6:1 (3:0)

Branky: Dvořák 2, Kyndl 2, Lukeš, Vaněček

FC Viktoria Plzeň B – Slavoj Koloveč 5:2 (3:2)

Branky Viktorie: 4. Beránek, 39. Kůžel, 44. Hrubý, 60. Hoffmann, 73. Vaněček

První přípravný zápas se hrála juniorka s divizní Kolovčí, poté je čekal další divizní tým – FC Rokycany. Šestnáctého ledna zamířila výprava s viktoriánskou rezervou na tradiční soustředění do Žinkov. „Střídali jsme treninky jak v okolním terénu, tak i na hřišti a posilovně. Podmínky, ale i veškerý servis, byl i letos na vysoké úrovni,“ pochvaloval si průběh soustředění Skála. S týmem se do přípravy zapojili také čtyři nováčci z dorostu, jak oni zvládali toto náročné období? „Nemohu říci, že by některé věci nezvládali. Snaží se a poctivě pracují. Někdo se s tím přechodem do seniorského fotbalu v počátcích vyrovnával hůře, ale já věřím, že si to sedne.“ Doposud poslední přípravné utkání se hrálo tuto sobotu v Sokolově, vzhledem k úterní uzávěrce bulletinu však výsledek chybí, stejně jako středečního utkání v Berouně s Královo Dvorem.

Přehled zbývajících zápasů

22. 2. 18.00 hod. – FK KRÁLŮV DVŮR–Beroun – odehráno po uzávěrce

25. 2. 11.00 hod. – FK BANÍK SOKOLOV–Sokolov – odehráno po uzávěrce

4. 3. 10.15 hod. – FK BANÍK CHRÁST–Luční – UMT

11. 3. 10.15 hod. – SK Kladno – první jarní kolo ČFL

Osmý ročník Memoriálu Josefa Žaloudka opanovala Sparta Praha

První lednová sobota přinesla v Městské hale na Slovanech již osmý ročník tradičního žákovského halového turnaje, který pořádá FC Viktoria Plzeň ve spolupráci s Nadací sportující mládeže a pod patronací starosty UMO Plzeň 2 pana Ing. Lumíra Aschenbrennera.

týmů Sparty Praha a Schweinfurthu. Do zápasu vstoupili lépe němečtí fotbalisté, kteří vedli již 2:0, jenže poté špatnou koncentrovaností zápas ztratili a z výhry, ale i prvního místa se mohli radovat hráči Sparty Praha.

Na slavnostním ceremoniálu zastupoval Viktorii Plzeň její generální manažer, Adolf Šádek. „I letošní ročník potvrdil vysokou kvalitu a předvedené výkony, jak individuální, tak i týmové, musely přítomné potěšit,“ uvedl na adresu ak-

Konečné pořadí:

1. AC Sparta Praha
2. BFV-NLZ Schweinfurt
3. FC Viktoria Plzeň
4. 1. FK Příbram
5. Bohemians1905
6. FK Mladá Boleslav
7. SK Dynamo České Budějovice
8. FK Baník Sokolov

Individuální ocenění:

Nejlepší brankář: Roušal Adam (AC Sparta Praha)
Nejlepší střelec: Boček Daniel (FC V. Plzeň) – 8 branek
Nejlepší hráč: Endres Joshua (1. FC Schweinfurt)

I letošní ročník se konal za účasti předních českých žákovských týmů v kategorii U15. Českou elitu doplnili fotbalisté německého Schweinfurthu, kteří nakonec bojovali s letenským týmem o první místo. Mladí viktoriáni vstoupili do turnaje smírným zápasem s Příbramí, když jedinou branku zaznamenal Šilhán. Poté díky trefám Průchy, Buchtý a dvěma brankám Bočka zvítězili nad Bohemians 4:0. Ve třetím utkání jim pozdější vítěz turnaje Sparta Praha připravil první porážku. Další duel svěřenců Šnebergera skončil opět remízou a sice 2:2, obě branky Viktorie zaznamenal Boček, který se nakonec stal nejlepším střelcem turnaje. Jednoznačný průběh mělo utkání Viktorie s českobudějovickým Dynamem, ve kterém si viktoriáni připsali výhru 6:1. Porážka 2:3 se Schweinfurtem však znamenala, že fotbalisté pořádající Viktorie budou ve finále chybět. Vyvrcholením turnaje byl souboj dvou neporažených

térů. Pohár vítěznému týmu Sparty Praha předal starosta UMO Plzeň 2, Ing. Lumír Aschenbrenner. Ten zároveň předal vítězům dort od Marie Špírkové, sestřenic Josefa Žaloudka. Ocenění, ale i medaile předával rovněž člen správní rady Nadace sportující mládeže PaedDr. Václav Kůda. „Třetího místa si velice ceníme, i když je škoda, že jsme nedosáhli na finále. Přesto můžeme být spokojeni. Turnaj měl opět velkou sportovní úroveň a byl ideální částí přípravy,“ uvedl po skončení turnaje trenér Viktorie, Josef Šneberger.

Sedmnáctka se utkala s Juventusem Turín

První týden v lednu zamířili dorostenci Viktorie Plzeň U17 do Itálie, kde je čekala konfrontace nejen s italským fotbalem. Vyvrcholením pak byl zápas s vrstevníky slavného Juventusu Turín.

Turnaje Pro Vercelli Cup se zúčastnila jak italská mužstva, tak i slovenské mužstvo NK Bravo Publikum a Viktoria Plzeň. Ve skupině se viktoriáni postupně utkali s mužstvy Pro Vercelli, regionální reprezentací a Juventusem Turín.

„V prvním utkání proti domácím jsme byli aktivnějším týmem. Po hlavě Vylety si Vercelli vstřelilo vlastní branku. Poté jsme však doháněli jed-

nobrankové manko. Střelou ze střední vzdálenosti vyrovnal Chasin a až v úplném závěru utkání rozhodl po přihrávce Doležala Ruml,“ popisoval turnaj trenér Jiří Žilák. Ve druhém utkání proti regionálnímu výběru byli viktoriáni lepší, dobře kombinovali a zaslouženě vyhráli brankami Holuba a Denka. Druhý hrací den se Viktoria utkala s Juventusem Turín. „V utkání jsme nebyli horším týmem, ale v emočně vypjatém souboji nám při šancích na vyrovnání chybělo více koncentrace ve finální fázi.“ Díky dvěma výhrám z prvního dne Viktoria obsadila první místo ve skupině a mohla se těšit na atraktivní finále s FC Turín. „Průběh finále ovlivnily chyby v rozehrávce hned v úvodu, po kterých se Turín rychle dostal do dvoubrankového vedení a na zvrát jsme proti kvalitnímu soupeři již neměli dostatek sil.“ Do All Stars výběru turnaje byl zvolen Jiří Piroch a Jakub Šiman byl vyhodnocen nejlepším brankářem turnaje. „Druhé místo v turnaji považujeme za úspěch. Hráči si otestovali svou výkonnost v mezinárodní konfrontaci, což je pro jejich růst cenné, stejně tak jako fakt, že jsme se v každé situaci na turnaji drželi naší herní filozofie, což u ostatních mužstev nebylo pravidlem.“

Pro Vercelli–FC Viktoria Plzeň 2:3
Branky: vlastní, Chasin, Ruml

Reprezentace Piemontese –FC Viktoria Plzeň 0:2
Branky: Holub, Denk

Juventus Turín–FC Viktoria Plzeň 1:0

Finále:
FC Turín–FC Viktoria Plzeň 3:0

Soupiska: Špiroch, Šiman, Glazer, Denk, Čihák, Piroch, Lešek, Kutil, Doležal, Soroka, Kadlec, Chasin, Mičko, Vyleta, Ruml, Holub, Štěpán. Trenéři: J. Žilák, R. Růžička, P. Průša

Partneři

Partneři

Oficiální dodavatelé

Mediální partneři

DOMÁČÍ »»
FC Viktoria Plzeň

Brankáři

24	Marek Čech	8. 4. 1976
33	Roman Pavlík	17. 1. 1976

Obránci

8	David Limberský	6. 10. 1983
14	Radim Řezník	20. 1. 1989
15	František Ševinský	31. 3. 1979
21	Václav Procházka	8. 5. 1984
27	František Rajtoral	12. 3. 1986
28	Marián Čišovský	2. 11. 1979

Záložníci

6	Václav Pilař	13. 10. 1988
7	Petr Trapp	6. 12. 1985
10	Pavel Horváth	22. 4. 1975
11	Milan Petržela	19. 6. 1983
13	Tomáš Berger	22. 8. 1985
16	Vladimír Darida	8. 8. 1990
22	Martin Sladký	1. 3. 1992
26	Daniel Kolář	27. 10. 1985
29	David Štípek	31. 5. 1992

Útočníci

5	Michal Ďuriš	1. 6. 1988
9	Tomáš Wágner	6. 3. 1990
17	Jakub Hora	23. 2. 1991
23	Marek Bakoš	15. 4. 1983

Hlavní trenér

Pavel Vrba

Asistenti trenéra

Josef Čaloun, Karel Krejčí, Jiří Skála

HOSTÉ »»
FK Dukla Praha

Brankáři

1	Filip Rada	5. 9. 1984
30	Tomáš Kučera	19. 6. 1984

Obránci

2	Michal Šmíd	20. 10. 1986
3	Ondřej Švejdík	3. 12. 1982
4	Tomáš Pospíšil	30. 1. 1991
6	Pavel Hašek	27. 6. 1983
9	Jan Vorel	1. 9. 1978
23	Ondřej Vrzal	1. 3. 1987
26	David Mikula	30. 3. 1983
	Tomislav Božič	1. 11. 1987

Záložníci

5	Marek Hanousek	6. 8. 1991
10	Miroslav Podrazký	18. 8. 1984
12	Matěj Marič	11. 9. 1991
14	Patrik Gedeon	19. 7. 1975
19	Ondřej Šiml	19. 4. 1986
24	Petr Malý	1. 6. 1984

Útočníci

8	Jan Pázler	10. 1. 1991
18	Miroslav Markovič	4. 11. 1989
21	Jan Svatonský	12. 5. 1984
22	Patrik Svoboda	13. 4. 1994
25	Jakub Sklenář	18. 11. 1990
39	Ivan Lietava	20. 7. 1983
	Vojtěch Engelmann	4. 7. 1989
	Josef Marek	11. 6. 1987

Hlavní trenér

Luboš Kozel

Asistenti trenéra

Jan Suchopárek, Tomáš Obermajer

Tabulka Gambrinus ligy po 17. kole

1.	AC Sparta Praha	17	14	1	2	34:12	43
2.	FC Slovan Liberec	17	11	4	2	41:20	37
3.	FC Viktoria Plzeň	17	10	3	4	42:25	33
4.	FK Mladá Boleslav	17	9	4	4	29:18	31
5.	FK Baumit Jablonec	17	9	3	5	40:19	30
6.	1. FK Příbram	17	9	1	7	28:28	28
7.	FK Teplice	17	7	3	7	21:23	24
8.	Dukla Praha	17	6	5	6	23:20	23
9.	1. FC Slovácko	17	7	2	8	16:19	23
10.	SK Slavia Praha	17	5	6	6	15:20	21
11.	FC Hradec Králové	17	5	4	8	14:23	19
12.	Bohemians 1905	17	5	4	8	13:29	19
13.	Dynamo České Budějovice	17	3	5	9	17:32	14
14.	FC Baník Ostrava	17	2	4	11	13:29	10
15.	SK Sigma Olomouc (-9 bodů)	17	3	8	6	15:20	8
16.	FK Viktoria Žižkov	17	2	1	14	10:34	7

Nejprve na Spartu, poté doma Sigma Olomouc

V příštím kole čeká Gambrinus ligu pikantní souboj. V něm zavítá do Generall Areny Viktoria Plzeň. Souboj úřadujícího mistra s aktuálně prvním týmem tabulky bude zcela určitě nejzajímavějším zápasem celého kola a velkým tahákem jak pro fanoušky, tak i pro fotbalové odborníky. Na Letné by tak v sobotu 3. března neměl chybět žádný pořádný fanoušek plzeňského fotbalu.

Již třetí jarní ligové kolo nabídne fotbalovou lahůdku. Vedoucí tým Gambrinus ligy – Sparta Praha přivítá na Letné celek úřadujícího mistra, plzeňskou Viktorii. Podzimní vzájemný duel ve vyprodaných Štruncových sadech (8.415 diváků) nepřinesl z pohledu Viktorie úspěšný výsledek. Šance se sice přelávaly na obou stranách, byli to však Pražané, kdo je dokázal přetavit v góly. Díky dvěma trefám Kweukeho si Sparta odvezla výhru 2:0. V předešlé sezoně se ale oba zápasy staly kořistí Viktorie. Ta dokázala zvítězit jak doma, tak i na Letné, kde tři body zajistila trefa Petra Jiráčka.

V dalším kole pak zavítá do DOOSAN Arény Sigma Olomouc. Zářijový duel na Andrově stadionu přinesl kromě pěti branek také zajímavou podívanou a výhru plzeňských barev v poměru 3:2. Ještě před začátkem uctili aktéři minutou ticha oběti tragické havárie hokejistů Lokomotivu Jaroslavl. První desetiminutovka utkání nabídla hned tři branky. Nejprve ty byl plzeňský Bakoš, poté vyrovnával Heinz. Stav 1:1, ale už v deváté minutě neplatil, svojí druhou brankou poslal viktoriány do vedení opět Bakoš. Úspěšný zápas pro střelce skončil dvě minuty před koncem prvního poločasu, kdy mu rozhodčí Královec udělil druhou žlutou kartu a následně tak i červenou. Poslední vzájemný zápas ve Štruncových sadech se hrál v červenci roku 2010. V utkání opět nebyla nouze na branky. Body se však v tomto případě za nerozhodného stavu 2:2 dělily.